LA HOTARUL NOULUI AN

REALELE POSIBILITĂȚI ALE FOTBALULUI NOSTRU POT GENERA PERFORMANȚELE SUPERIOARE DORITE

ION BALAȘ,
VICEPREȘEDINTE AL F. R. F.

Anul sportiv ce se încheie a fost, fără îndoială, unul din cei mai bogați în evenimente din istoria sportului românesc : Jocurile Olimpice de la München, „Cupa Davis", participarea la 11 campionate mondiale și 34 campionate europene și un număr impresionant de cupe europene intercluburi. Fotbalul nu a făcut excepție de la această activitate de anvergură, evenimentele dominante fiind sferturile de finală ale campionatului european (cele trei jocuri cu R. P. Ungară), debutul în preliminariile campionatului mondial și campionatului european pentru echipele de tineret, cupele europene pentru echipele de club și, desigur, campionatul național care rămîne competiția de bază a fotbalului de performanță.

Fără a avea pretențiile unui bilanț, voi încerca, pe scurt, să desprind **cîteva din evenimentele și preocupările mai semnificative și, desigur, ce perspective oferă ele pentru anul ce vine.**

În acest an, Federația română de fotbal s-a preocupat mai mult decît în alți ani, nu numai de **buna desfășurare a întrecerilor prevăzute în calendar, ci și de baza organizatorică și materială a acestui sport,** condiții esențiale în buna funcționare a acestui complex și gingaș mecanism.

Astfel, s-au elaborat reglementări mai precise privind **încadrarea, stabilitatea și perfecționarea pregătirii antrenorilor, s-au acordat cluburilor și centrelor de copii și juniori subvenții sporite** în vederea consolidării bazei materiale, amenajîndu-se, din fondurile F.R.F., **25 de terenuri de antrenament** (multe altele construindu-se cu mijloace locale), s-a acordat o grijă mai mare controlului și îndrumării cluburilor de performanță, s-au elaborat **norme administrative mai stimulative pentru Divizia B și centrele de copii și juniori etc.**

În acest an s-a acordat **o atenție mai mare ca oricînd și altor eșaloane ale fotbalului nostru.** A fost prospectată mai sistematic și mai atent Divizia B, pe care o apreciem ca o serioasă rezervă a fotbalului de performanță, insuficient valorificată încă. (De altfel, s-a și alcătuit, pentru prima oară, o reprezentativă care va avea și confruntări internaționale).

De asemenea, antrenorilor echipelor de tineret-rezerve li s-au trasat sarcini sporite privind **îmbunătățirea procesului de instruire.** O atenție deosebită s-a acordat fotbalului în rîndul tinerei generații. În colaborare cu Ministerul Educației și Învățămîntului, **s-a extins numărul școlilor sportive de fotbal și s-a desfășurat o activitate mai susținută pentru îmbunătățirea procesului de instruire la acest nivel.** În această etapă, se desfășoară o intensă activitate pentru consolidarea centrelor de copii și juniori, în scopul ca acestea să devină mai productive. Aceste unități care sînt subvenționate direct de către F.R. Fotbal vor fi împărțite, în viitor, după anumite criterii obiective în două categorii și sprijinite diferențiat.

Pentru ridicarea calității muncii acestor „laboratoare de performanță" sînt în curs de elaborare **o programă unică de instruire, norme noi de transfer** care să permită concentrarea celor mai talentate elemente de pe teritoriul respectiv, încadrarea corespunzătoare cu antrenori capabili și stimularea celor care, prin activitatea lor pasionată și competentă, au promovat în acest an elemente talentate în primul eșalon al țării.

Desigur că este practic imposibil de a expune în spațiul unui articol întreaga activitate din acest domeniu. De aceea, în continuare ne vom opri pe scurt asupra activității competiționale care interesează în mod deosebit masa cititorilor.

În ceea ce privește campionatul național ne vom referi în primul rînd (firesc) la cel al Diviziei A.

Este evident că turul campionatului recent încheiat a furnizat concluzii extrem de interesante. Se poate spune că acesta a fost **unul din cele mai agitate din ultimii ani,** cu răsturnări spectaculoase, cu căderi și urcări de la o etapă la alta, în care decantarea valorilor nu a reușit să se facă pe deplin nici după 15 etape.

O privire mai atentă asupra campionatului ne obligă, însă, ca în aprecierea lui, să vedem mai întîi ce așteptam în această toamnă. Corespunzător indicațiilor **date** de către federație încă din vară, în acest tur ar fi trebuit să se manifeste cît mai pregnant posibil :

● o capacitate de efort crescută, care să permită un ritm mai ridicat, angajament fără menajamente 90 de minute și mișcare continuă, conform cu tendințele manifestate pe plan internațional la echipele care au aderat la ideea fotbalului total ;

● o dinamizare sporită a jocului, prin eliminarea complicațiilor inutile, a paselor sterile și a abuzului de driblinguri ;

● un spirit ofensiv crescut, cu pase mai directe, pe cît posibil dintr-o bucată, cu atacuri incisive, cu șuturi îndrăznețe și puternice, chiar și de la distanță.

Ca urmare a realizării acestor imperative, ar fi fost firesc să se aștepte jocuri spectaculoase, de o valoare mai înaltă, care să ridice atît nivelul campionatului, cît și calitatea reprezentării noastre în cupele europene intercluburi. Dar...

Ce constatăm la acest sfîrșit de an, care coincide cu terminarea primei părți a campionatului ?

● Majoritatea echipelor au început campionatul sub nivelul cerințelor stabilite. Unele au plătit tribut unor turnee „estivale" insuficient gîndite („U" Cluj, U.T.A. și Rapid), altele s-au complăcut în căldurica autolinistirii și a unei stări de euforie prelungită (cazul F.C. Argeș fiind cel mai elocvent). În sfîrșit, o altă categorie, ca urmare a unor insuficiențe din vară, nu și-au găsit cadența multe etape la rînd.

● Nerespectarea de către o serie de echipe a indicațiilor Colegiului central al antrenorilor (care demonstrează și o slabă disciplină profesională la unii antrenori) a determinat un start slab în campionat, fapt pentru care a plătit tribut, din păcate, și echipa națională, care a avut prima confruntare oficială după numai 5 etape. Această afirmație este susținută și de faptul că majoritatea echipelor din primul eșalon al țării au intrat într-o formă corespunzătoare abia spre sfîrșitul campionatului, ceea ce demonstrează că PREGĂTIREA S-A DESĂVÎRȘIT PRIN JOCURILE DIN CAMPIONAT, deci mult mai tîrziu decît trebuia. Intrarea greoaie în formă a echipelor după vacanțele de vară este o veche lacună a fotbalului nostru, căreia specialiștii acestei ramuri nu i-au găsit încă antidotul cel mai potrivit.

Revenind în sfera campionatului, trebuie să arătăm că exceptînd ultimele etape și cîteva derby-uri reușite (Steaua—Dinamo și altele), acesta a avut mult prea multe jocuri mediocre și slabe (4—5 pe etapă).

Aspectele cele mai criticabile și care urmează a fi dezbătute cu antrenorii divizionari la începutul lunii viitoare, sînt, după opinia mea :

● jocul static și prea economic practicat de prea multe echipe, demonstrat prin : execuții lente, reținerea inutilă și neoportună a mingii, excesul de pase sterile și altele ;

● lipsuri în capacitatea ofensivă (și, evident, și în eficacitate) manifestate prin absența demarcărilor rapide și colective, insuficienta susținere a jucătorului cu mingea, stîngăcii în executarea în viteză a „un-doi"-urilor, participarea nesatisfăcătoare a apărătorilor la acțiunile de atac și, am putea spune, chiar absența (la multe echipe) a vîrfurilor de clasă percutante și cu apetit de gol ;

● frica de rezultat, frica de a nu greși, care se traduce prin conservatorism în antrenament și joc, lipsă de elasticitate a liniei de fund care rămîne „păzitoare" credincioasă a careului de 16 m. De aci, grija excesivă pentru continua întărire și perfecționare a jocului din apărare, teama de idei noi în schemele de joc, frica de a promova tineri, concesiile în munca educativă și altele.

Suportul obiectiv al multor din aceste carențe mai vechi îl constituie **capacitatea de efort situată încă la niveluri nesatisfăcătoare la multe echipe. Se poate spune că sfera pregătirii fizice reprezintă,** de altfel, una din marile rezerve ale fotbalului nostru.

Privind clasamentul de toamnă ai sentimentul liniștitor al unui campionat echilibrat. Din păcate, această nivelare **nu s-a făcut numai** prin creșterea valorii **unor echipe de jos în sus** (C.F.R. Cluj, Jiul, Petrolul etc.), ci și prin scăderea valorii unor echipe (U.T.A., F.C. Argeș, „U" Cluj etc.). Chiar și echipele Steaua și Dinamo, care în acest an se prezintă mai bine, au contribuit la acest „echilibru", prin pierderea cu ușurință a unor puncte.

Referindu-ne, pe scurt, și la problema arbitrajelor, trebuie spus că sub aspect CANTITATIV turul actualului campionat ne-a oferit unele satisfacții. În cele 15 etape (120 de jocuri) 87 la sută din arbitraje au fost notate de presa de specialitate și observatorii federali cu 4 și 5 stele (deci, bine și foarte bine) și numai 0,5 la sută sub 3 stele (condiția minimală a unui arbitraj satisfăcător). Dar... (există și acest dar) au fost și situații care din păcate au compromis spectacolul sportiv și uneori chiar și rezultatul. În plus, ca un fenomen mai general, ar fi de reproșat marea îngăduință a arbitrilor față de jocurile apărărilor care devin tot mai dure. Această problemă este periculoasă cel puțin din două puncte de vedere : încurajează fotbalul primitiv în detrimentul celui tehnic-constructiv și se capătă deprinderi de joc care în confruntările internaționale sînt penalizate fără șovăire.

Biroul federal va analiza în această iarnă, împreună cu Colegiul central al arbitrilor, această problemă pentru a găsi și alte soluții mai eficiente decît sancționarea arbitrilor...

Este bine, însă, să reamintim că succesul sau insuccesul unui arbitraj mai ține însă și de ceea ce se petrece în teren și chiar și în tribune. **O atmosferă de sportivitate favorizează realizarea unui arbitraj bun.** Or, sub acest aspect, cu regret trebuie să constatăm că numărul protestelor, al scenelor penibile pe terenul de joc a crescut, iar federația este vulnerabilă și criticabilă pentru că nu a acționat cu toată fermitatea pentru înlăturarea unor asemenea atitudini înapoiate, care în alte țări se sancționează cu cîte 3—4 etape suspendare și nu cu avertismente nevinovate și cu angajamente formale ale acelora care-i apără pe recidiviști...

Privind spre anul ce vine, constatăm că **există toate condițiile ca returul campionatului să se situeze la un nivel mai ridicat decît turul.** Această afirmație are ca suport logic cîțiva factori obiectivi, printre care :

● Perioada de iarnă care trebuie să fie un bun sfetnic pentru cluburi pentru a se trage (la rece) concluziile acestui tur și a se opera de către antrenori, la toate echipele, corecturile ce se impun, într-o optică mai largă decît impusă de simpla poziție în clasament...

● Cele circa 9 săptămîni „liniștite", de pregătire specifică acestei perioade, vor permite (în condițiile unei munci susținute) atît creșterea capacității de efort la nivelul cerințelor actuale, cît și corecturile în mecanismul intim al echipelor, pentru dinamizarea jocurilor, pentru creșterea capacității ofensive, pentru cristalizarea și îmbunătățirea concepției de joc. Evident, sînt încă importante resurse, insuficient exploatate, inclusiv capacitatea profesională a antrenorilor din primul eșalon al țării. Ei pot și trebuie să dea mai mult.

● Analizarea cu exigență a activității proprii fiecărei echipe : elaborarea unor programe judicioase (fără a grăbi turneele de iarnă) ; realizarea unui climat de muncă intensă și de responsabilitate sporită pe un fond de disciplină și exigență crescute, reprezintă numai cîteva din atu-urile care pot și trebuie să determine în anul ce vine un salt calitativ mai substanțial în cea mai populară competiție sportivă a țării.

★

Un fapt îmbucurător îl reprezintă **creșterea nivelului jocurilor în eșalonul secund al țării atît în seria I cît mai ales în seria a II-a.** Ca elemente pozitive pot fi citate : îmbunătățirea bazei materiale la multe echipe din seria I, ameliorarea stării disciplinare a jucătorilor, creșterea eficacității

(Continuare în pag. 8)

GÎNDURI, DORINȚE, SPERANȚE

Zilele care ne mai despart de sosirea lui 1973 sînt mai puține decît.. degetele unei mîini. Chiar și orele care i-au mai rămas de trăit lui '72 se pot număra cu ușurință. Anul încă în curs va intra în curînd în istorie, cu bilanțul realizărilor (sau .. nerealizărilor) sale.

Vom păși într-un an nou. Cu ce gînduri îl întîmpină toți cei care alcătuiesc viața fotbalului nostru, jucători, antrenori, activiști, suporteri ai echipelor ?

Cîțiva dintre ei ne-au împărtășit gîndurile lor, dorințele și speranțele care-i animă în acest moment de hotar :

„TOATE GÎNDURILE, SPRE... MUNCHEN 1974" (Prof. Angelo Niculescu)

„Mai este oare nevoie să spun că, toate gîndurile mele și năzuințele majore, legate de anul 1973, se îndreaptă aproape exclusiv către îndeplinirea unui mare obiectiv ce stă în fața fotbalului nostru și anume calificarea în turneul final al celei de a X-a ediții a campionatelor mondiale? Dar pentru a împlini un asemenea deziderat să nu uităm că avem nevoie, în anul care vine, de o întrecere competițională desfășurată în cele mai bune condițiuni, la un nivel valoric ridicat, care să ofere posibilități cît mai obiective realizării unei selecții de calitate.

Legat de asemenea dorințe, gîndurile mele se îndreaptă, acum în prag de an nou, și către actualii și viitorii componenți ai lotului republican de la care aștept o înțelegere deplină a obligațiilor morale ce le revin în sensul unei pregătiri fără reproș și a unei comportări care să justifice aspirațiile și pretențiile lor la tricoul tricolor al națională. Un gînd în plus pentru jucătorii mai tineri din cadrul lotului, de la care aștept o confirmare a încrederii ce li s-a acordat și mai ales o prezență activă, valoroasă și viguroasă în jocul echipei noastre reprezentative".

„LOTUL DE TINERET SĂ FURNIZEZE CÎT MAI MULȚI JUCĂTORI PENTRU REPREZENTATIVĂ" (Cornel Drăgușin)

Anul viitor va fi bogat pentru reprezentativa de tineret. Atît din punct de vedere al programului competițional, cît și al atenției cu care eșalonul cadeților va fi înconjurat de toți factorii. În acest context antrenorul lotului reprezentativ de tineret, Cornel Drăgușin, pășește în noul an cu ambiții majore.

— Doresc, în primul rînd, să cîștigăm grupa preliminară a campionatului european rezervat echipelor de tineret. În același timp doresc ca prima reprezentativă să se califice în turneul final al campionatului mondial, obiectiv greu, avînd în vedere valoarea adversarului nr. 1, reprezentativa R.D.G., dar posibil de realizat.

— Cele două gînduri au, mai mult ca sigur, o strînsă legătură între ele.

— E firesc, pentru că idealul meu, și, deci, încă unul din țelurile lui '73, este să reușesc să ofer cît mai mulți jucători de valoare primei reprezentative și toată lumea să aibă numai cuvinte de laudă despre universul nostru, al tineretului.

— Alte dorințe ?...

— Sînt suficiente acestea ! Dacă se vor împlini, voi putea spune că a fost un an al satisfacțiilor.

— Vă dorim din plin realizarea gîndurilor.

„UNUL SAU DOI ATACANȚI PE CARE SĂ... SCRIE GOL !" (C. Ardeleanu)

Constantin Ardeleanu, antrenorul echipei naționale de juniori, n-a prea avut clipe de liniște în ultima vreme. Debutul formației pe care o pregătește în preliminariile turneului U.E.F.A. nu l-a satisfăcut, cauzîndu-i suficient de multe necazuri.

— Ce mi-aș dori pentru 1973 ? Înainte de toate ca reprezentativa de juniori să joace în așa fel încît să mulțumească pe toată lumea. Rezultatul de egalitate cu Iugoslavia nu ne-a scos încă din cursa pentru calificare. Vom continua să sperăm în obținerea unor rezultate favorabile. În al doilea rînd, aș dori să găsesc unul sau doi atacanți de valoare pe care să... scrie GOL. Ce mult mi-ar trebui! În sfîrșit, o a treia dorință pe care aș vrea să mi-o îndeplinească anul viitor, ar fi aceea ca toți componenții actualei echipe de juniori care vor împlini, în 1973, vîrsta de 18 ani, să promoveze în Divizia A. În această privință 1972 a fost deosebit de... darnic, Grigoraș, Anghelini, Purima, Dumitriu IV, Aelenei, Onuțan, Szabados, Naghi — încă junior — apărînd, în prezent, culorile unor echipe divizionare A.

O SINGURĂ DORINȚĂ : CALIFICAREA LA TURNEUL U.E.F.A. (Șt. Ciurea)

Și constănțeanul Ștefan Ciurea, căpitanul „tricolorilor" — juniori, ni s-a destăinuit în privința obiectivelor pe care și le-a propus pentru 1973.

— De cînd am preluat, de la Dumitriu IV, banderola de căpitan de echipă, în vara lui 1972, împreună cu ceilalți coechipieri am cîștigat Turneul Prietenia, competiție dificilă. A fost o frumoasă satisfacție. Pentru 1973, singura noastră dorință este să nu ratăm calificarea la turneul final U.E.F.A.